

чешмитъ предъ Старковъ гробъ. Нестроевата рота на 11-и полкъ въ Скочивиръ“.

Като допълнение на горната заповѣдъ командирътъ на бригадата издаде наредба, въ която се даваха по-подробни указания по укрепяването на позицията.

**Каймакчаланската
позиция и нейното
укрепяване
Скици № № 43 и 44**

Каймакчаланската позиция се образува отъ масивитъ: Каймакчаланъ, к. 2368 и к. 1881. В. Каймакчаланъ, нареченъ Борисъ, е най-високиятъ връхъ на Нидже планина. Издигналъ се на 2525 метра надъ морското равнище, много рѣдко презъ течение на годината слънчевиятъ лъчъ ще проникне въ неговитъ плещи. Той е свърталище на бури, виелици и вѣчно налитачи го мъгли. Температурата е рѣдко промѣнлива. Тя се характеризира най-добре съ думитъ на нашитъ войници: „Който всрѣдъ лѣто иска да види четиритъ годишни времена, нека се изкачи на Каймакчаланъ“. Южнитъ склонове на Каймакчаланъ се спусчатъ терасообразно къмъ р. Бродъ и сж голи, прорѣзани съ уврази, съ скали и иматъ обратни пречупвания. Източниятъ склонъ, между к. 2525 и к. 2368, рѣзко се пречупва и образува остъръ гребенъ, на който стърчатъ три остри каменисти чуки, които преграждатъ отъ северна страна долината между к. 2525 и к. 2368. Югоизточниятъ склонъ на Каймакчаланъ, следъ едно пречупване, образува плато съ обратенъ наклонъ. Тукъ бѣ разположена 1/1-а планинска батарея. Северниятъ склонъ на Каймакчаланъ е много стръменъ (45° — 50°), а въ горната си частъ скалистъ. Върхътъ е голъ — освенъ алпийската трева, друга растителностъ нѣма. Цѣлиятъ връхъ, съ изключение на северния склонъ, е изложенъ на погледа и на артилерийския огънь на противника. Той се фланкира отъ Шопа, Седлото и Низидагъ. Каймакчаланъ нѣма дълбочина и не притежава ни една добра отбранителна позиция.

Североизточно отъ Каймакчаланъ се издига другъ неговъ побратимъ, който се стреми да го достигне — к. 2368. И този връхъ е голъ, каменистъ и изложенъ на погледа и огъня на противника. На южния склонъ се намира Плоската чука, а на източния — Острата чука, впоследствие наречена Инзова чука, на името на падналия тукъ неинъ храбъръ защитникъ капитанъ Инзовъ.

Североизточно отъ к. 2368 се намира к. 1881. Западно отъ в. Каймакчаланъ се намира к. 1944.

Отъ Седлото, между двѣтъ рѣки — Бродъ и Родевска, къмъ Каймакчаланъ води низка откритъ, съ мочурлива почва седловина, която отъ двѣтъ страни е ограничена съ долини. Източната отдѣля Каймакчаланъ отъ к. 2368, а западната — Каймакчаланъ отъ к. 1944.

Къмъ Каймакчаланъ води единствениятъ позиционенъ пѣть отъ Добровени—Попадия — северния склонъ на Каймакчаланъ — к. 2568 — северозападния склонъ на к. 1881 — Султански колиби—Скочивиръ.

Отъ 30 августъ полкътъ съ 1/46-а дружина почна укрепяването на Каймакчаланската позиция. Двѣтъ дружини отъ охраната укрепяваха преднитъ позиции, а останалитъ 3 — главната